

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 maja 2024 r.

Pozycja 97

POSTANOWIENIE

z dnia 30 listopada 2023 r.

Sygn. akt Ts 97/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bartłomiej Sochański,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.W. o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 9 maja 2023 r. (data nadania) J.W. (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 19 grudnia 2022 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 28 września 2017 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 2 lutego 2017 r. (nr [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Wojewody [...] z 17 czerwca 2015 r. (znak: [...]) nakładające na skarżącą grzywnę w celu przymuszenia do wykonania obowiązku poddania dziecka szczepieniom ochronnym zgodnie z tytułem wykonawczym z 13 października 2014 r. wystawionym przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w M. (nr [...]), a także wzywającego ją do wykonania powyższego obowiązku.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 21 lipca 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 28 lipca 2023 r.) wezwał skarżącą do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) złożenie pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą została złożona skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); 2) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) postanowienia w przedmiocie nałożenia na skarżącą grzywny wraz z tytułem wykonawczym, b) postanowienia Ministra Zdrowia z 2 lutego 2017 r., c) wyroku: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 28 września 2017 r. (sygn. akt [...]), Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 grudnia 2022 r. (sygn. akt [...]); 3) udokumentowanie daty doręczenia skarżącej orzeczenia wskazanego w skardze jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie wraz z monitorin- giem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki lub elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami; 4) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

W piśmie procesowym z 4 sierpnia 2023 r. (data nadania) skarżąca doręczyła jedynie niepoświadczone za zgodność z oryginałem kopie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 grudnia 2022 r. (sygn. akt [...]) oraz koperty, w której orzeczenie to zostało jej doręczone. W odniesieniu do pozostałych dokumentów skarżąca sformułowała wniosek o przedłużenie terminu ich wniesienia.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżącej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK). Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygania. Trybunał wydaje postanowienie o odmowie nadania skardze dalszego biegu, gdy nie spełnia ona określonych przez prawo wymagań lub gdy braki formalne nie zostały usunięte w ustawowym terminie.

Zarządzeniem z 21 lipca 2023 r. Prezesa Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi. W treści zarządzenia zawarto pouczenie, że nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie wywołuje ujemne skutki procesowe.

Odpis zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 21 lipca 2023 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 28 lipca 2023 r. W ustawowym terminie skarżąca przesłała jedynie – wbrew wezwaniu – niepoświadczone za zgodność z oryginałem kopie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 grudnia 2022 r. (sygn. akt [...]) oraz koperty, w której orzeczenie to zostało jej doręczone. Nie złożyła natomiast pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezento-

wania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami); nie doręczyła też odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć (wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami), w szczególności: a) postanowienia w przedmiocie nałożenia na skarżącą grzywny wraz z tytułem wykonawczym, b) postanowienia Ministra Zdrowia z 2 lutego 2017 r., c) wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 28 września 2017 r. (sygn. akt [...]); d) czterech odpisów skargi konstytucyjnej.

Skarżąca złożyła wprawdzie wniosek o przedłużenie terminu usunięcia braków, jednak ze względu na ustawowy charakter tego terminu – art. 130 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, ze zm.; dalej: k.p.c.) w związku z art. 36 u.o.t.p.TK – wniosek musiał zostać odrzucony jako niedopuszczalny.

Skarżąca nie usunęła więc braków formalnych wskazanych w zarządzeniu.

Trybunał zwraca uwagę, że jeśli z przyczyn obiektywnych skarżący nie jest w stanie w terminie usunąć braków formalnych skargi konstytucyjnej, to zgodnie z art. 36 u.o.t.p.TK w związku z art. 168 k.p.c. może wystąpić z wnioskiem o przywrócenie terminu podjęcia tej czynności. Warunkami uwzględnienia wniosku – zgodnie z art. 168 i art. 169 k.p.c. – są: wniesienie wniosku w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminowi; jednocześnie z wniesieniem wniosku dopełnienie czynności, dla której określony był termin; uprawdopodobnienie, że uchybienie terminowi nastąpiło bez winy wnioskodawcy.

Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarżąca nie doręczyła dokumentów, o których mowa w zarządzeniu z 21 lipca 2023 r. wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu. Okoliczności te są – zgodnie z art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK w związku z art. 130 § 1 k.p.c. – podstawą odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.